

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, fru Anne Baastrup fra SF vil jo åbenbart gerne misforstå, hvad jeg siger. Vi mener, at kriminelle, der sidder bag tremmer i fængslet for en grov forbrydelse, og som flygter fra fængslerne – det kan f.eks. være nogle af de mange fangeflugter, vi har set her gennem det sidste års tid – kunne sikres på en god måde ved, at man altså kan følge, hvor de pågældende tager hen, når det her armbånd er på de pågældende. Og det er fuldstændig korrekt, at det selvfølgelig ikke er et, der skal kunne tages af. Det siger sig selv. Det skal være et, som de myndigheder, der sætter det på, kan tage af.

Så taler hr. Ebbe Kalnæs om det her med det sociale bedrageri. Jeg tror, vi er enige om at tage afstand fra det, og vi er også enige om, at der skal bruges nogle midler til at komme det til livs. Men vi er altså ikke enige i den her paragraf om – og det tror jeg i og for sig, vi er enige i at tage afstand fra – at det skal være sådan, at man skal angive. Der er jo en tvang her, hvor kommunalbestyrelsen kan pålægge en borger at angive en anden borger.

Den tvang vil vi ikke have. Vi vil have, det skal være sådan, at man selvfølgelig kan anmelde, hvis man gerne vil, hvis man synes, det er rimeligt, men man skal ikke tvinges til at foretage den her anmeldelse.

Det er også det svar, jeg kan give til hr. Klaus Hækkerup. Det er ikke en tvang, vi ønsker. Det er dét, regeringen lægger op til. Derfor er vi altså ikke tilfredse med den her tvang, og jeg håber, at regeringen vil besinde sig. Den tidligere indenrigsminister sagde jo, at regeringen på et tidspunkt ville overveje, om man skulle tage det ud. Man har ikke gjort det indtil nu. Vi håber, man vil gøre det.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Peter Skaarup siger, at der skal bruges nogle midler til at komme socialt bedrageri til livs og afviser så, at man kan bruge et indenretligt forhør. Jeg vil godt spørge: Hvad er det så for midler, Dansk Folkeparti forestiller sig, man skal bruge for at komme socialt bedrageri til livs?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg indledte mit spørgsmål til hr. Peter Skaarup netop med at understrege den betænkelighed,

CD har ved L 3, § 10, stk. 3, og vi har også lagt op til, at vi skal drøfte det yderligere. Men jeg spurgte helt konkret: Hvis nogen bevidst undlader at oplyse den helt rigtige tilstand ved at leve et fuldt samliv, modtage offentlige ydelser, finde en fiktiv adresse sammen med andre, er det så kriminalitet, når man scorer 80.000-90.000 kr. på det, eller er det ikke? Det svarede hr. Peter Skaarup ikke på.

Betænkeligheden var og er vi enige om, men er det kriminalitet, eller er det ikke kriminalitet? For der er nemlig en sondring hos hr. Peter Skaarup omkring kriminalitet, hvor man godt kunne vidne om noget og måske ikke om noget andet. Det synes jeg vi mangler et svar på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen til hr. Ebbe Kalnæs vil jeg sige, at selvfølgelig er det kriminalitet. Det er da uheldigt og ulykkeligt, at vi har borgere i Danmark, der på den måde bedrager det offentlige og på den måde bruger af de skattekroner, som rettænkende borgere betaler ind.

Det er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, og det skal man gøre noget mod. Der vil jeg så som svar til hr. Klaus Hækkerup sige, at jeg også i min ordførertale nævnte, hvad det er, vi mener, man skal gøre, præcis det, som mange kommuner i øjeblikket har stor succes med, nemlig at prøve at samkøre de forskellige registre, de har adgang til fra de forskellige forvaltninger, og det giver ret gode resultater. Det viser sig rundtomkring.

Det andet her synes vi er en Stasimetode, som vi ikke kan acceptere, og vi håber altså, at regeringen vil besinde sig på det her punkt. Jeg tror faktisk, at samkøring vil give gode resultater, og at regeringen også anerkender det.

Formanden:

Hr. Ebbe Kalnæs som ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Vi er her i gang med en debat, som er uhyre kompliceret, og som jeg tror kræver, at vi i tiden, der kommer, kommer til at grave noget dybere i den. Det helt afgørende er jo at finde den balance, der skal være mellem det offentlige behov og respekten, retssikkerheden, integriteten for den enkelte borger.

Nogle har været inde på den formulering, der ligger i L 3, § 10, stk. 3, har også været afgørende for CD, og det er ikke første gang, jeg